

ÚJ DUNA-ÁGI HÍRADÓ

A Ráckevei
Dunaági
Horgász
Szövetség
hivatalos lapja

A
MOHOSZ
TAGSZERVEZETE

2019. évi 4. szám (TÉL)
INGYENES

**BSE: A magyar horgászmozgalom
bölcsője – 1–3. oldal**

III. Országos Halőri Szakmai Verseny
és Találkozó – 7. oldal

**Inváziós fajok a Ráckevei Duna-ágban:
a moszatpáfrány – 13. oldal**

www.rdhsz.hu

A 2020. évi horgászrend újdonságai

ADuna-ági horgászok számára az év vége egyik fontos eseménye a jövő évi horgászrend kihirdetése. Az Új Duna-ági Híradó téli száma pont ekkor jelenik meg, ezért szinte kötelező feladat volt, hogy sorra vegyük az RSD horgászatát érintő jelentősebb változásokat, melyek közül ezúttal is bőven van miről írni.

Az új horgászrendet olvasva elsőre feltűnő lehet, hogy témakörök szerint fejezetekbe soroltuk, és egységes számozással láttuk el a különböző bekezdéseket. Ennek célja a könnyebb áttekinthetőség volt, illetve az, hogy egyértelműen lehessen hivatkozni az egyes szabályokra.

Lássuk a változásokat részletesen:

Területi és időbeli szabályok

- Talán a legnagyobb újdonság, hogy – elsősorban a rablóhalas szezon miatt; megszűnik az őszi telepítések idején megszokott általános tilalom. A téli időszakban viszont (január 1. és február 29., illetve november 20. és december 31. között) továbbra is csak 6 óra és 17 óra között engedélyezett a horgászat. Új szabály, hogy a téli éjszakai tilalom a bojlis behúzás jegygyel rendelkezőkre is vonatkozik.
- A ragadozó állomány ívásának védelme érdekében 2020-ban a süllő fajlagos tilalmi idejében, március 1. és április 30. között mindenféle pergetés tilos lesz, kivéve a mellékvizeket.
- A téli időszakban (január 1. – április 28. és november 2. – december 31.) általános horgászati tilalom lesz az alábbi kíméleti területeken (vermelőhelyeken): Francia-öböl, Lajos-hókony, valamint a Taksonyi-holtág hid alatti 250 méteres szakasza.
- A május pontyfogási tilalom helyett az ívóterületeken elrendelt általános tilalom (március 1-től június 15-ig) nem változik, a kíméleti területek sem módosulnak.
- Március 1-től április 30-ig élő és életetlen kishallal halszelettel horgászni

továbbra is tilos, kivéve a stupekos és kuttyogató módszert. Új kiegészítés, hogy ebben az időszakban stupekos és kuttyogató horgászathoz legalább 15 cm méretű csalihalat kell használni.

- A XXX. csatornán az eddigi gyakorlatnak megfelelően a tiltott terület meghosszabbodott a halastavak melletti szakasszal a Dömsödi árapasztó csatorna zsilipéig.
- Az RDHSZ szervezésű versenyek alatt csak a versenyzőknek engedélyezett a horgászat az alábbi helyszíneken és időpontokban:
 - A makádi Ezüstpart előtti szakaszon (1,0–4,6. fkm) mindkét parton és a mederben, szeptember 6. 12 óra és szeptember 11. 16 óra között.
 - A makádi parkerdő és a Rózsa-sziget közötti szakaszon (1–5. fkm) 2020. októberében, később pontosítandó időpontban.
 - A makádi-tassi (később pontosan kijelölt) szakaszon május 7–10-ig 8:00 és 16:00 között.

Horgász-módszerek, halfogás

- A Duna-ágon és mellékvizein eddig is kötelező volt a halmérleg használata a fogási naplóba való bejegyzéshez. A nagyobb pontosság érdekében ez a szabály kiegészült azzal, hogy a mérlegnek digitálisnak kell lennie.

- A mellékvizeken a belly boat mellett a horgászathoz minden egyéb úszó vízi sporteszköz használata tiltott.
- Újdonság, hogy az egyes területi jegyeken feltüntetett maximális éves fogható mennyiség elérésekor éves jegy nem, de napi- és hetijegy továbbra is váltható.
- A jövőben szigorúbban büntetjük a szemetelést, ezért az új horgászrendben részletesebben leírtuk a szemetes helyen való horgászat esetén alkalmazott szankciókat.

Rekordlista

Jelentősen változik a Duna-ági rekordlista hitelesítési és jutalmazási rendszere. Az alsó súlyhatárok nem módosulnak, viszont azon kívül szinte az egész szabályzat megújul. Fontos újdonság, hogy a rekordlistára szánt halat is azonnal be kell jegyezni a fogási naplóba, majd SMS-ben értesíteni a halóri csoportvezetőt. A 12 órán belül megérkező hitelesítő személy visszaengedéskor bélyegzővel ellátva kihúzza a bejegyzést a fogási naplóból.

Nagyhal-védelmi programunk elősegítése érdekében kötelező bejelenteni minden 25 kg feletti pontyot, 25 kg feletti amurt, 10 kg feletti fogassüllőt, valamint 50 kg feletti harcsát. A kötelező bejelentés hatálya alá eső hal kifogója minden esetben következő évi jutalom területi jegyet kap, mely a jelenlegivel azonos típusú. A többi rekordlistára kerülő horgász közül sorsolással kiválasztva újabb 50 horgász kap éves általános területi jegyet térítésmentesen a következő évre.

A 2020. évi horgászrend, valamint a tiltott területek interaktív térképe megtalálható weboldalunkon.

Béres Attila

rdhsz.hu/horgaszrend

rdhsz.hu/muholdkep

A borítón:

Bán Szabolcs szigetbecsei gyermekhorgász a 2019. 09. 26-án fogott 23,93 kg-os (90/76 cm) egyéni rekord pontyával

A minap a ráckevei Árpád Múzeumban jártam és egy csuda érdekes plakátot pillantottam meg az állandó kiállításon, amit le is fotóztam és e szám borítójának hátoldalán helyeztünk el. Az I. Országos horgászversenyt reklámozza, amelyet 1964. augusztus 29-én és 30-án (szombat-vasárnap) rendeztek meg a Ráckevei (Soroksári)-Duna ráckevei híd alatti szakaszán. Nagy izgalom és pontos előkészületek előzték meg a versenyt, amelyről a Magyar Horgász lap is beszámolt. A versenyen minden intéző bizottság 4 versenyzővel és 1 vezetővel vett részt. Az országos halfogási verseny egyéni és csapatversenyként indult. A verseny csónakból történt, melyen 17 intéző bizottság 68 versenyzője vett részt. 3 bottal, tetszés szerint úszóval vagy fenekező készséggel horgászhattak a versenyzők. A csapatbajnokságon a Soroksári Dunaági IB csapata az előkelő 4. helyen végzett. Egyéniben a dobogó második fokára állhatott fel Eck Lajos, a Soroksári Dunaági IB versenyzője (lásd a hátsó borító belső oldalát). Szombaton nokedlival etetett és vasárnap főtt tarhonyával

Tisztelt Olvasó!

horgászott. (!) A verseny ideje alatt 86 dévért fogott.

Az Országos Halfogási Bajnokság csapatversenye később az Országos Horgász Csapatbajnokság nevet vette fel, majd újabban Tagszövetségi Csapat Országos Bajnokságra váltott, de általában előszeretettel az OHCSB rövid nevén szoktuk emlegeti. Idén már az LVI. Tagszövetségi Csapat Országos Bajnokságot rendezték meg a szegedi Maty-éri versenypályán. Az elmúlt 56 évben négy alkalommal biztosított helyszínt a szeretett Duna-águnk OHCSB-nek: a legelső versenynek 1964. évben Ráckeven, majd 1980-ban, 1981-ben és 1982-ben Csepelen. Bízunk benne, hogy az előttünk álló években valamikor sikerülhet újra a Duna-águnkra „visszacsábítani” az OHCSB-t, ide, a versenysorozat bölcsőjébe...

rdhsz.hu/hirado

Udvari Zsolt
főszerkesztő

Tagegyesületeink

BSE: A magyar horgászmozgalom bölcsője

Új rovatot indítunk az Új Duna-ági Híradó hasábjain, amelynek keretében a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség 29 tagszervezetét mutatjuk be. A bemutatkozás sorrendjét értelemszerűen az adott egyesület megalakulásának időpontjához kötöttük, így kézenfekvő volt, hogy a Budapesti Sporthorgászok Egyesületével (BSE) kezdjük a sort. Dr. Molnár Pál, az RDHSZ elnöke minden alkalommal megemlíti, hogy a magyar horgászmozgalom bölcsője a BSE, mivel az országban ez az első egyesület, amely a horgászok érdekeit képviseli.

A BSE szigetcsépi központjában, pontosabban a Bringabárban szeptember utolsó szombatján már kora reggel nagy volt a nyüzsgés-forgás, mivel az évszázó horgászversenyre gyülekezett az egyesület – mondhatni – kemény magja. Az Ősök Kupa horgászversenyt Burai Ottó, a BSE elnöke éppen tíz éve hívta életre éppen azért, hogy azok a horgászok, akik itt élték le az életüket, és itt hódoltak, és hódolnak ma is a hobbijuknak, azok egy verseny keretében is összemérjék tudásukat, s nem utolsó sorban az elődök előtt is leróják a tiszteletüket. A verseny kétfordulós, csónakból folyik a halfogás, és a helyezéseket a fogások mennyisége alapján állapítják meg. A verseny pontos kezdését éppen a krónikás érkezése zavarta meg, aki azt kérte az egyesület vezetőitől,

A szeretett Kis-Duna-ág szigetcsépi szakasza, ahol az Ősök Kupa verseny zajlott

Folytatás a 2. oldalon

Új Duna-ági Híradó • ISSN 2631-1526 • Megjelenik negyedévenként • Kiadó: Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.) • Felelős kiadó: Dr. Molnár Pál elnök • Honlap: www.rdhsz.hu • Főszerkesztő: Udvari Zsolt • Szerkesztőbizottság: Béres Attila, Gerendi Zsolt, Hajtun György, Kocsis László, Kőszeghy Csaba, Dr. Molnár Pál, Ugrai Zoltán • Nyomda: Agroinform Kiadó és Nyomda Kft. (1149 Budapest, Angol utca 34.)

BSE: A magyar horgászmozgalom bölcsője

Az 1. oldal folytatása

hogy egy félórával töltsék meg a verseny kezdetét jelző dudaszó megszólalását. Természetesen volt olyan horgásztárs, aki ezt nem vette jó néven, de Szutter Lénárd, a BSE ügyvezető elnöke gyorsan helyreállította a békét.

Burai Ottó maga is indult a versenyen, így a beszélgetést Szutter Lénárddal kettesben fejeztük be. Az elnök a versennyel kapcsolatban elmondta, hogy miután az egyesület csak a tagdíjakból, illetve – ha erre van módjuk, akkor – különböző vállalkozási lehetőségekből tudják a bevételeiket előteremteni. A BSE-nek a tulajdonában van a Bringabár, és a székházukban lévő néhány szoba, amelynek a bérleti díjai segítik az egyesület gazdálkodását. Ne gondoljunk óriási összegekre, hiszen a BSE éves szinten mintegy négymillió forintból gazdálkodik, amelyből fizetik a könyvelési díjat. Burai Ottót 2014-ben választották meg elnöknek, aki székfoglaló beszédében kijelentette, hogy a nadrágszif politika híve, s racionális, átlátható, takarékos gazdálkodást kíván megteremteni, mivel korábban sok felesleges vagy nagyvonalú kiadás terhelte a költségvetést. Az elnök irányításával – aki nem melleleg pénzügyi szakember, hiszen egy bankfiókot vezet – egyenesbe jött a mérlegük, és pénzmaradvánnyal zárják a gazdálkodási évet. Mindez persze, nem áll elő magától, hiszen komoly megkorításokat kellett bevezetni.

Az egyesület eredeti neve Budapesti Horgászok Egyesülete, amelyet 111 éve alapítottak, majd ezt jogilag is szentesítette a 46 alapító horgász az 1909. október 29-én megtartott alakuló ülésen. A Magyar Királyi Belügyminisztérium 1910. április 6-án kiadott 41654/V. számú rendeletével jóváhagyta az egyesület működését, s ezzel a magyar horgászmozgalom története is megkezdődött. Alig másfél évtized alatt egyre bővült a tagság, ezért 1923-ban változtatták a mai névre az egyesületet, így a hivatalos elnevezés ekkortól Budapesti Sporthorgászok Egyesülete (BSE) lett. Az egyesület vezetői nagy gondot fordítottak a növekvő létszámú tagság tájékoztatására, s a horgászattal kapcsolatos hírekkel, információkkal való ellátás érdekében újtúra indították az első magyar horgászújságot, „Sporthorgászat” néven. Az első lapszám 1925. május 15-én jelent meg, s hogy ma

Burai Ottó

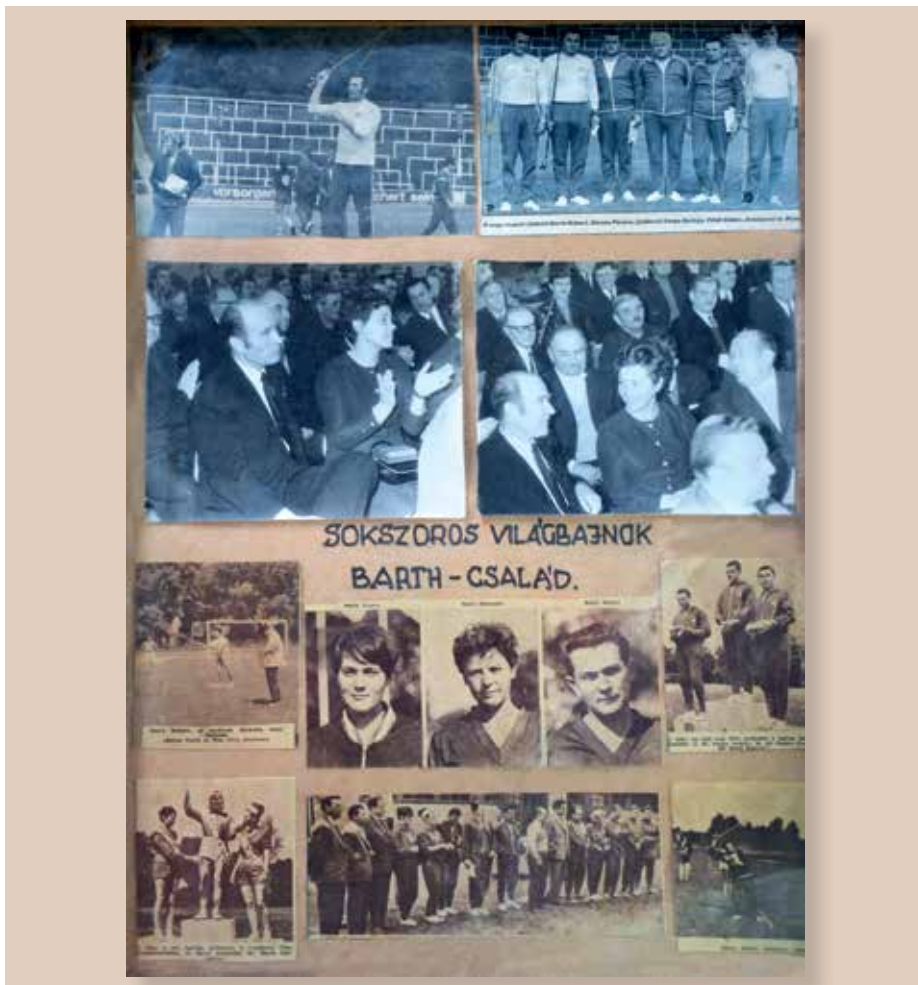
is – igaz korlátozott számban – olvasható, az Udvari Zsoltnak, az RDHSZ ügyvezető igazgatójának köszönhető, aki rendelkezésre bocsátotta a megjelent lapszámokat, és kezdeményezte annak közkinccsételét, vagyis egy reprint kötetben történő megjelenését. Köszönet jár az RDHSZ vezetésének, akik támogatták a kiadvány megjelenését. Szutter Lénárd a 172. számú példánnyal jutalmazta e sorok íróját, amely az 1925–1933 között megjelent hivatalos közlönyöket tartalmazza.

S ha már itt tartunk, akkor érdemes volt a könyvbe belelapozni, mivel a tájékoztatás nem szorult csak a budapestiekre, hiszen országos szintű információkkal töltötték meg az újságot. Csörgey Titusz felelős szerkesztőként kötelességének érezte, hogy az egyesület belső életének élénkségét a szaklappal is fokozza, és dokumentálja a nagyvilág számára a sporthorgász mivoltukat is, amelyről a nagyvilág alig-alig értesült. Lám, ez a gondolat ma is él, hiszen a marketing tevékenység egyik alappillére, hogy egy-egy szervezet nyomtatott formában is hírt adjon magáról. S lapozgatva a reprint oldalakat azt tapasztaljuk, hogy a múlt század 20-as, 30-as éveiben hasonló problémákkal, gondokkal küzdöttek a horgászok, mint napjainkban. Például a Balaton halfogási eredményire, a balatoni halállomány felmérésére, a horgászati lehetőségekre, az időjárás körülményekre éppúgy kíváncsiak voltak, mint a csalik fejlesztésére, a giliszta kiváltására. De minden évben számot adtak az egyesület közgyűléseinek történeteiről, a gazdálkodási eredmények alakulásáról, és még hosszan sorolhatnánk a témaköröket.

Egy szó, mint száz, nagyon örültem a reprint kiadványnak, mert ez a horgászmultunk egyik nagy ereklyéje, történelmi dokumentuma.

Az már a jelenkor története, hogy a budapesti egyesület kiszorult a fővárosból, és kényszerből költöztek a jelenlegi, szigetcsépi területükre. A BSE kezelésében volt a Lágymányosi-öböl, közismertebb nevén a Kopaszi-gát, ahol az újjáépítés, rehabilitáció után már nem lehet horgászni. Az egyesület több száz budapesti horgászt veszített el ezzel, hiszen az 1500 főt is meghaladó egyesületi létszám ma 736 fő, ami azonban ma is erős egyesületre, közösségre utal. A jelenlegi tagok között száz gyermekhorgászt tartanak nyilván, 25 a női horgászok. A mai versenysportban anyagi okok miatt nem vesznek részt, de a múlt igen gazdag versenyeredményeket mutat fel. A hobbi horgászoknak egyesületi szinten rendeznek versenyeket, a legnagyobb ilyen rendezvényük a július végi Barátság Kupa, amelynek keretében a csónakos, illetve a parti horgászok, és gyerekek mérik össze a tudásukat, és vetélkednek a serlegekért, a komoly díjakért. Az egész napos rendezvénynek része a casting (céldobó) emlékszereny, amelyet Barth Róbert, sokszoros világbajnok szervez és rendez, pedig már a 83. életévét is betöltötte. A Barth család többi tagja is több világra szóló eredményt ért el, Robi bácsi ma is tartja a célba dobás világcsúcsát a 91 méterrel, mivel azzal a szereléssel, ami akkor a rendelkezésére állt, senki nem tudott nagyobbat dobni. A mai csodás felszerelésekkel persze már 200 méterhez közelít a világcsúcs. A Barátság Kupa után rendezik meg a Szigetcsép Bajnoka speciális versenyt, amelyet egy bottal, úszóval, és csak csónakból lehet megnyerni.

Burai Ottó maga is sokadik szigetcsépi horgász leszármazott, hiszen már a nagyapjának is volt horgásztanyája, amit az édesapa bővített, felújított. Az elnök kisgyermek kora óta tölti itt Szigetcsépen a nyarat. A Kis-Duna partján nőtt fel, nem csoda, hogy most is ragaszkodik a varázslatos tájhoz, a horgászathoz. Szutter Lénárdrnak más a története: az Erzsébeti Spartacus MTK-ban kezdte a sportpályafutását, ahol megválasztották a sportkör ügyvezető elnökének. A horgászással – lévén, hogy Pesterzsébetnél is folyik a Kis-Duna – már gyermekkorában megismerkedett, sőt, engedély nélkül dobta be

Elődök tisztelete: a Barth család sikerei képekben

a horgot, de rajtakapták őt, és a barátait a Molnár-szigetnél, s hogy elkerüljék a bonyodalmakat, beléptették őket a BSE-be. Szutter Lénárdról – aki még nem ismeri – érdemes tudni, hogy ami a szívében, az a száján, s ez „repítette” a BSE elnökségi tagjai közé is. Néhány év után azonban ügyvezető elnöknek választották, amely pozíciót lassan három évtizede tölt be, s az operatív feladatok ellátásáért felel.

A BSE életéből sok-sok mérföldkövet lehetne kiragadni, hiszen az ősök végigélték az I., a II. világegést, Trianont, a felszabadulást, a kommunista rezsimit. Szutter Lénárd már a szocializmusban nőtt fel, és élte meg a rendszerváltást. Az ő életében már mérföldkövet hozott, hogy a rendszerváltás előtt sikerült a jelenlegi területet megvenni, ahol ma is működik az egyesület, ami azért volt fontos lépés, mert ekkor már elveszett a Kopaszi-gát, és itt, Szigetcsépen bérelték a területet. A BSE életében azonban nem volt törés, mindig túléltek a nehéz időszakokat, és meghatározták a hazai horgászmozgalom irányát. A BSE alapító tagja volt az RDHSZ-nek, a Magyar Országos

Szutter Lénárd

Horgász Szövetségnek, mert az egyesület mindenkor vezetői úgy gondolták, hogy csak a szervezeti fejlődés révén maradhat fenn hosszú távon a hazai horgászmozgalom. Azt is mondhatjuk, hogy a jövőbe is láttak a korábbi vezetők.

A mai helyzetről szólva az egyesület horgászai az RDHSZ alhaszonbérletbe kapott vízterületén faggathatják a vizet. A halellátásra nincs panaszuk, az elnök

határozottan jelenti ki, hogy van hal a Duna-ágban. Az nem fog halat, aki nem tud horgászni, és nem ismeri a vizet. A víz minősége közepesnek mondható a szigetcsépi szakaszon, itt a legnagyobb probléma a meder eliszaposodottsága. Az egész ág medrében elmaradt a kotrás, pedig erre volt egy projekt is, uniós forrással. Zavarja a horgászokat a hajóforgalom is, mert nagy jachtokkal – a 15 km/h sebességhatárt nem betartva – óriási hullámokat okoznak, és zavarják a horgászatot. Sok természetvédelmi terület van a Duna-ágban, a nádasok pusztulnak a hullámvérésektől, sérül az ívóhely, amit a folyamatos vízszíningadozás is tovább ront. Az elnök szerint a tassi turbina elkészülté sokat fog javítani a vízszint helyzetén.

Az egyesület vezetői jó kapcsolatot ápolnak a szövetséggel. Az ügyvezető elnök a maga vehemenciájával hangsúlyozza, hogy a területi jegy árában szövetségi szinten kialakult vitára ma sem szívesen emlékezik vissza. Az sem tetszik az ügyvezető elnöknek, hogy a második területi jegy vásárlásának lehetőségét megszüntették, mert nagyon sok horgásznak nem elegendő az évi 60 kilogramm hal kifogása. De hogy pozitív gondolattal zárjuk a beszélgetést, Szutter Lénárd előveszi a reprint kötetet, amelyből idézi, hogy az egyesület működésének a célja ma sem változott, mint amit az elődök megfogalmaztak. Ezek szerint, a horgászat az is hajtja a horgászt, hogy találkozik a természet virágai és földig lehajló füzek és rekettyék misztikus bozótjai mellett azokkal a kedves sporttársakkal, akikkel szívesen vannak együtt, „akiknek láttára arcunk gyermeki örömtől rózsapirosra festve, önzetlenül minden horgászati titkunkat elmondjuk. Nagyon kedvesek ezek a találkozások... Ez az! Gyermeki

örömmel járni, üdén, frissen, egészségesben, ez a célunk!”

rdhsz.hu/egyesuletek

Fotó és szöveg:
Hajtun György

10. Ősök Kupa horgászverseny végeredménye

Két forduló alapján

1. **Tóth László**
2. **Burai Ottó**
3. **Barth Tamás**

Gratulálunk!

45. Országos Halfőző Verseny – Ráckeve, 2019. augusztus 31.

Az időjárás felelős is a szervezőkkel, a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (RDHSZ), a Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) és a Magyar Akvakultúra és Halászati Szakmaközi Szervezet (MA-HAL) munkatársaival volt 2019. augusztus 31-én, a 45. Országos Halfőző Verseny megrendezésekor. A jubileumi rendezvénynek a ráckevei Vadkacsa Szabadstrand adott otthont, így a kánikulai melegben sokan megmártóztak a Kis-Duna kellemes vízében. Dr. Nagy István agrárminiszter vállalta a fővédnökséget. A versenyen nem csak az ország legjobb halfőzői mérettették meg magukat, hanem teljesült a fő cél is, miszerint a halételek népszerűsítése érdekében a látogatók ingyen kóstolhatták meg a versenyzők remekműveit. Délután három órára már szinte valamennyi bogrács kiürült, mivel több mint félezen voltak kíváncsiak a programokra.

Amegnyitó beszédek sorát Dr. Németh István, a MA-HAL elnöke kezdte, aki előljáróban megköszönte az RDHSZ vezetésének, hogy kitűnő helyszínt találtak a jubileumi rendezvénynek. A jó hangulat kialakulásához a nyári időjárás is hozzájárult, így minden adott volt a sikerhez. A MA-HAL elnök itt köszönte meg a MOHOSZ anyagi támogatását, amely 4,5 millió forintot tett ki. A MA-HAL elnök hangsúlyozta, hogy a két szövetség együttműködése igen jól alakul. Dr. Szűcs Lajos, a MOHOSZ elnöke mondandója kezdeteként jó fogást kívánt a fiatal horgászoknak, akik kora reggel óta a jó fogás reményében „faggatták” a Ráckevei Duna-ágot. A MOHOSZ elnök arról is beszámolt, hogy mi történt a MOHOSZ berkeiben az elmúlt időszakban. Néhány számadattal is szolgált a MOHOSZ elnök: a csaknem hatvan főzőcsapat 700 kilogramm halat dolgozott fel a főztjeihez, és kétezer adag halászlé készült a bográcsokban. Ami a MOHOSZ-t illeti, 522 000 főre nőtt a taglétszámuk, ennyi horgásztárs váltotta ki a Magyar Horgászkartyáját. E mellett 490 ezer állami horgászjegyet adtak ki, ami év végére szintén meghaladja a félmilliót. Amikor 2013–2014-ben az új vezetés megkezdte az országos szövetség megújítását, mondhatni reformját, akkor még „csak” 350 ezer horgász volt Magyarországon a

Biztos elég a hagyma, Tibi bácsi?

MOHOSZ-nál nyilvántartva, de a közösen megkezdett munka során „kifehértették” a hazai horgászatot és azt az ágazatot, amelynek a MA-HAL is az egyik fontos képviselője. Az idei év január elsejével a MOHOSZ-t, törvényi felhatalmazással közfeladatok ellátásával bízták meg, amelyért Szűcs Lajos külön köszönetet mondott az agrárminiszternek, mert ez évtől a teljes állami horgászjegy utáni díjbevétel a MOHOSZ-t illeti meg. Ebből az összegből támogatták a MA-HAL rendezvényét is. A MOHOSZ elnök hangsúlyozta, hogy a MA-HAL és a MOHOSZ együttműködésének látható eredményei születtek, hiszen a tavaszi szezonban garantált áron, garantált minőségben vették át a horgászszervezetek a tógazdaságokban termelt halakat. Ezzel nagy segítséget nyújtottak a haltermelőknek, mivel sikerült a túltermelést zökkenőmentesen levezényelni. Szűcs Lajos azzal zárta mondandóját, hogy a hungarikumnak számító halászlé elkészítéséhez nem kell más, mint víz, hal, só, pirospaprika és vöröshagyma. Ha ezt az öt elemet jól vegyítik össze, akkor mindenki olyan ételt készíthet, amit a zsűri is értékel, és a barátok, családtagok jóízűen fogyasztanak. Pánczél Károly, a Pest megyei 11. számú választókerület országgyűlési képviselője, aki a halászat, és a halak barátjaként szolt a megjelentekhez. Hús

éve fogott először horgászbótot, és azóta is tanulja a horgászmesterséget. Egy halfőző versenyhez jó minőségű hal szükséges, ám a haltermelők nem csak termelik a halat, hanem aktívak a halételek népszerűsítésében is. Ezt a marketing tevékenységet siker is koronázza, mert – ha kis mértékben is, de – nő a hazai halfogyasztás, és egyre több étteremben kapható a jó minőségű magyar hal. Köszönet a munkájukért, és köszönet a MA-HAL-nak is, amely sokat tesz azért, hogy a haltermelők kedvezőbb gazdasági környezetben végezzék a munkájukat, hangsúlyozta az országgyűlési képviselő. A halászlé öt alapanyagából kettő hungarikum is: lásd a szegedi, a kalocsai fűszerpaprika, a makói hagyma. És hungarikum az ezekből készült dunai, és a tiszai-körösi halászlé, amelyek egyben a magyar gasztrókultúra jeles képviselői. Az országos rendezvényen nem csak a halételekre irányul a figyelem, hanem a helyszínt adó Ráckevei Duna-ágra is, amely csodálatos környezet, és az ország egyik rekreációs övezetévé kell, hogy váljon. A Kis-Duna-parti településeken kiváló a horgászati lehetőség, e mellett a turizmus (kerékpár, evezős, gyalogtúra stb.) fejlesztése is egyre nagyobb hangsúlyt kap, mivel az épített környezet is vonzza a látogatókat, mondta végezetül Pánczél Károly. Szadai József, Ráckeve

polgármestere szeretettel köszöntötte a tornyok és vizek városában, Ráckeven a versenyzőket és a vendégeket. A polgármester a múltat felidézve elmondta, hogy alig egy esztendeje kopogtatott be hozzá Sziráki Bence, a MA-HAL ügyvezető igazgatója azzal, hogy itt, Ráckeven szeretné a MA-HAL megrendezni a 45. Országos Halfőző Versenyét. Megállapodás született továbbá a város és a Magyar Halászati Kultúráért Alapítvány között, hogy egy-két éven belül, halászati, horgászati múzeumot alakítanak ki egy patinás, de elhagyatott, felújítandó önkormányzati épületben. Itt, Ráckeven tehát nem csak horgászni lehet majd, hanem megtekinthetik azokat a régi halász szerszámokat is, amelyekkel az elődeink fogták a halat. Ami a helyszínt illeti, a Vadkacsa Szabadstrand kiváló környezetet biztosít mind a gyermek horgászversenynek, mind a halfőzők vetélkedésének. Pálszabó Mihály, aranykoszorús mesterszakács, a zsűri elnöke a megnyitó végén arról tájékoztatta a nagyközönséget, hogy az elkészült ételeket milyen szempontok alapján bírálják el. Felhívta a versenyzők figyelmét arra, hogy csak a halhoz illő fűszereket használják, mert nem szabad a ponty, és más halfaj ízét elvenni, elrontani. A rozsmaringot hagyják meg a báránysültnek, a bazsalikomot a milánói makaróninak, mondta a zsűri elnöke. Az ÖKO 2000 Vállalkozás biztosította a kiváló minőségű akasztói sziki pontyot a versenyzőknek, így minden adott volt a jobbnál jobb halételek elkészítéséhez. Szadai József polgármestert megkérdeztük arról, hogy mit is jelent a városnak a

Munkában az RDHSZ vízitaxi

Gyermek horgászverseny

rendezvény. Egy országos verseny megrendezése mindig nagy kihívás, ám a befektetett munka meghozza gyümölcsét, kezdte a válaszában a város első embere. Ráckeve már rászorgált arra, hogy egy ilyen rendezvénynek helyet adjon, mivel az RDHSZ az ország egyik legerősebb szövetsége, és kiváló kapcsolatokat ápolnak a város önkormányzatával is. Ezt az is megerősíti, hogy évtizedek óta rendezik meg minden ősszel az Őszi Ászok Fesztivál főzőversenyét, amelyhez a halat, a ráckevei pikkelyes pontyot az RDHSZ biztosítja. Ráckeve halas múltja – mondhatni – az ősidőig nyúlik vissza, hiszen a Ráckevei Duna-ág számos halász dinasztiát nevelt fel, tartott el, például a Rafás-családot. A polgármester hangsúlyozta, hogy azon családok, akik jelenleg is a vízhez kötődnek, ápolják a múlt örökségét, legyen az halász, horgász, vagy vízimolnár. Az önkormányzat is odafigyel az utódokra, tartják velük a

kapcsolatot, s ennek is köszönhető, hogy Ráckeven működik az ország egyetlen hajómalma. A közösségi médiában gyakran láthatunk olyan eredményeket, amelyeket az RDHSZ horgászai érnek el a rekordfogásokat illetően. Az ő kapcsolataik alapján nagyon sokat tesz a szövetség azért, hogy megfelelő körülmények között töltsék el a horgászok a szabadidejüket. Szadai József két ciklusban vezette a város képviselői testületét. Ez időszak alatt több közintézmény kapott új köntöst, nagyon sok térköves járdát építettek a városban úgy, hogy fát nem vágtak ki, és növelték a parkolási lehetőségeket. A város 135 millió forint értékű támogatást nyert el, amelyből kerékpárút épül, és az RDHSZ székházát is érinti. Ráckeve nem csupán a horgászok paradicsoma, hiszen a városban sok egyedülálló nevezetességet is megtekinthetnek, mint például a szerb templom, a hajómalom, és több kulturális emlék. A város turisztikai értéke tehát jelentősen nőtt, amit a helyi, több mint tízezer lakos is nagyra értékel. Ugyanakkor lassan a lakossági létszámot megduplázó üdülőingatlan tulajdonosa is van a városnak, így jó időben húszezren veszik igénybe a teljes infrastruktúrát. A város vezetése olyan fejlesztéseket hajtott végre, amelyekkel biztosíthatják az öslakosok, és az üdülői lakosok kényelmét, biztonságát. A Vadkacsa Szabadstrandot egy használaton kívüli területtel bővítették, amelyen az Országos Kajak-kenu Szövetség segítségével építettek ki egy megállóhelyet a vízituristák számára. A strandbüfé épületét szintén felújították, és az eddigi strandröplabda pályát is bővítették, így már két pályán lehet meccset vívni. És arról se feledkezzünk meg, hogy a horgászok is kiváló körülmények között hódolhatnak a hobbi tevékenységüknek.

Dr. Molnár Pál, az RDHSZ elnöke régi motoros, hiszen 21. éve vezeti a szövetséget. Ráckeve mindig is kiemelt központja volt a magyar horgásztársadalomnak, olyannyira, hogy az országos szövetség megalapítását is a ráckeveiek kezdeményezték. Az RDHSZ elnök is azt hangsúlyozta, hogy a Ráckevei-Soroksári Duna-ág a magyar horgászmozgalom bölcsője. Az elmúlt több mint egy évszázadban a ráckeveiek jelentős mértékben járultak hozzá a horgászsport sikeréhez, eredményeihez. Több okból is vállalta az RDHSZ az országos halfőző verseny megrendezését. Az egyik, hogy a szövetség is termeli a halat, és tagja a MA-HAL-nak is. Bizonyos mértékig tehát azonosak a gondok, problémák, bár mindig a másik oldalt, a horgászokat képviselték, és képviselik mai is. Az RDHSZ köztes szerepet vállalt, mert az elnök szerint a haltermelőknek is fontos feladatuk van abban, hogy a horgászok jó minőségű hallal telepítsék be a természetes vizeket. Erre ma már sok szép példát felsorolhatnánk, hiszen kiváló minőségű, magyar hallal (ponttyal, compóval, ragadozó halakkal stb.) szolgálják ki a horgásztársadalmat. Ebben az együttműködésben mindkét félnek származik előnye, és ezért a barátság, és az együttműködés jegyében szívesen vállalták az országos esemény megrendezését. A szövetség aktuális helyzetéről, állapotáról az elnök elmondta, hogy tavaly decemberben parázs hangulatú közgyűlésen választottak új tisztségviselőket, és új ügyvezető igazgató vette át a szövetség operatív irányítását. Mára már megszűntek a feszültségek, és a megújult vezetés konszolidált hangulatban végzi a dolgát, mégpedig kiválóan. Az összetartozás érzését is erősítve szervezték meg a tisztségviselők részére azt a hajókirándulást, amelynek során végighajózták a szövetség kezelésében lévő Duna-ágot, és mutatták be a folyóvíz jellegzetességeit, a szigeteket, a víztest állapotát, a horgászati lehetőségeket. A szövetség anyagi helyzete stabil. A Duna-ág rehabilitációja évtizedek óta húzódik. A szövetség évtizedek óta foglalkozik a vízminőség alakulásával. Még 2003-ban indítottak egy olyan projektet, amellyel igazolták, hogy a Duna-ág rászorul a rehabilitációra. Ennek jegyében született egy komoly pályázat, amelyet Magyarország meg is nyert, és az Európai Unió támogatta. A projekt csaknem 70 milliárd forintból négy projektelemet kívánt megvalósítani: parti sáv szennyvíz

Útban a zsűrisátor felé...

eltávolítása, a tassi turbina újjáépítése, a Dél-Pesti Szennyvíztisztító Telep szennyvizének átvezetése a Nagy-Dunába, és az iszap eltávolítása. Azóta a helyzet csak romlott, mert csak a parti sáv szennyvíz eltávolítása is csak részben valósult meg azzal, hogy megépült a gerincevezeték, és mintegy 4-4,5 ezer parti ingatlan tulajdonos csatlakozott a hálózatra. De még bekötés alatt áll további 3-3,5 ezer ingatlan. Ha ez is megvalósul, akkor a parti sáv szennyvízterhelése megszűnik, mert a szennyvíztisztítóba megy a szennyvíz.

Versenyeredmények:

1. Dunai jellegű halászlé

- I. Gyuricza Tibor (Hercegszántó)
- II. Veszeli István (Pörboly)
- III. Halkópék (Baja) és Érd és Környéke Horgászegyesület (Érd)

2. Tisza-Körösi jellegű halászlé

- I. Kolics Imre – Tógazda Zrt. (Szigetvár)
- II. Szabó András – Akasztói Sziki Ponty (Akasztó)
- III. Szarvas Város Barátainak Köre (Szarvas)

3. Afrikai harcsa különlegességek

- I. Rátkai István (Akasztó)
- II. Gulyás2 étterem (Pécs)
- III. Göldner Tibor (Baja)

4. Egyéb halétel

- I. Vízi Pityu és csapata (Kiskunlacháza)
- II. Hegedüs Zoltán – NAIK HAKI (Szarvas)
- III. Szegzárdi Mohás Hátú Öreg Harcsák (Szekszárd)

RDHSZ különdíj: Rátkai István (Akasztó)

MA-HAL különdíj: Súlyos Sasok / Felcsút

Abszolút győztes: Vízi Pityu és csapata / Kiskunlacháza

Nem történt meg Dél-Pesti Szennyvíztisztító Telep szennyvizének átvezetése. A tassi turbina újjáépítése viszont folyamatban van, aminek az a rendkívüli haszna, hogy ismételten együttműködik a Kvassay turbinával, és a hozzá tartozó zsiliprendszerrel. Ennek következtében minden időben képes friss vizet szolgáltatni a Duna-ágnak. A tassi turbina által megtermelt energiát a szivattyúzásra is fel lehet használni. Az iszap eltávolítása óriási feladat, hiszen mintegy 15 millió köbméter iszapot kell eltávolítani. A legkényesebb pontok a holtágakban találhatóak, ahol az élővilág is alkalmazkodott a rossz állapotokhoz, így olyan fauna, élővilág vette át az uralmat a víztestekben, amelyek kiszorították a halakat, így itt a horgászok nem tudnak halat fogni. Sok horgásznak van a holtágak partjain ingatlana, akik az év jelentős időszakában sikertelenül horgásznak. Amennyiben a szennyvíztisztító átvezetése megtörténik, akkor az EU külön forrást biztosít az iszapkotrásához. Az elnök végül elmondta, hogy évente több mint 200 tonna halat telepítenek a Duna-ágba, amit 20 ezer saját, és 10 ezer vendéghorgász igyekszik kifogni. Mégpedig sikerrel, mert évente 250 tonna hal kifogását jelzik a fogási naplók. A Duna-ágból nagyon sok hal kerül a horgászok asztalára, s ez is hozzájárul a halfogyasztás növelésének a sikeréhez. A hal elkészítéséhez tudásra is szükség van, az országos rendezvényen pedig, az emberek új tudást, tapasztalatot,

új recepteket szerezhetnek, mondta végezetül Molnár Pál.

rdhsz.hu/rendezvenyek

Szöveg:
Hajtun György
Fotók: **Deme Sándor**

III. Országos Halőri Szakmai Verseny és Találkozó 2019. szeptember 23–25., Szarvas

Idén ősszel ismét megrendezésre került az Országos Halőri Szakmai Verseny és Találkozó. A verseny házigazdája és szervezője a tavalyi évhez hasonlóan ismét a Körösvidéki Horgász Egyesületek Szövetsége (KHESZ) volt. A rendezvény Szarvason a NAIK HAKI területén, a Kákafoki holtág mellett került lebonyolításra. A versenyre összesen 24 három fős csapat érkezett kísérőikkel. Szövetségünk három fős halőri csapatának tagjai: **Szviridov Attila halőri csoportvezető, Gönci György és Láng Zete hivatásos halőrök**, kísérő Ugrai Zoltán halgazdálkodási ágazatvezető voltak.

Az 1. nap halőri továbbképzéssel indult különböző témakörökben, országos hírű kitűnő szakemberek előadásai: Dr. Gorda Sándor Halegészségügy, halbetegségek, Vízrendészeti tapasztalatok, Dr. Bobák Artúr Intézkedések pszichológiája, Dr. Hegyi Árpád Hidrobiológia, Dr. Sallai Zoltán Halfaunaismeret. Az előadásokat követően, délután a szakmai verseny első része az elméleti rész, tesztírás következett. Az előadásokon elhangzottakon kívül, intézkedés,

Szviridov Attila, Láng Zete és Gönci György hivatásos halőrök, az RDHSZ-t képviselő versenyzői csapat

általános halőri és a vízi élőlények ismerete témakörökben kellett a feladatokat megoldani. A 2. napon szakmai és ügyességi gyakorlati vetélkedők zajlottak a Kákafoki holtágon és annak part menti területén. Versenyszámok: kiscgéphajós, csónakos, vízi ügyességi, parti szakmai autós ügyességi. A 3. napon a csapatokból egy fő horgászversenyen vett részt, míg a csapat másik két tagja erőnléti és ügyességi számokban folytatta a versenyzést. A verseny szeptember 25-én délután zárult, ahol a MOHOSZ részéről Dr. Szűcs Lajos elnök és Dr. Dérer István főigazgató urak is részt vettek az eredményhirdetésen. A rendkívül színvonalas szervezés, kitűnő szakmai feladatok

mellett a hivatásos halőröknek késő délutánonként, esténként maradt idejük a lazításra, eszmecserére is. A Liget Wellness és Konferencia Hotel kitűnő szálláshelyet és étkezést biztosított minden résztvevő számára.

Az RDHSZ hivatásos halőrei példásan képviselték szövetségünket és az összetett 2. helyen végeztek, a kilenc versenyszám összesítésében. Szívből gratulálunk munkatársainknak a ragyogó szerepléshez!

rdhsz.hu/halorzes

**Ugrai Zoltán –
Udvari Zsolt
(RDHSZ)**

Nyárfa és orgona

Vilma nagyon szerette a nagyapját. Egészen kis kora óta – akkor még élt a nagyanyja is – a nyári heteket az Angyaliszigettel szembeni kedves kis vízparti házukban töltötte (amit mindenki csak „tanyának” hívott), s ezek a nyarak, mint boldog és önfeledt napok maradtak meg emlékezetében. Nagyanyja, aki hatvanas évei közepén járt, még a kertészkedéshez is csinosan felöltözött, körmeit rózsaszínűre lakkozta, mindig ápolt és üde benyomást keltett a környezetében. Kicsinyke házukat férje saját kezűleg építgette-szépítgette, mindig talált rajta valami felújítandót, átfestendőt. A házikó pár lépésre volt a Dunától, ám Vilma sokáig nem mehetett le egyedül a partra, mert nagyanyja féltette a csúszós vaslépcsők és a földből kiálló, a csónakkikötésre szolgáló vasrudak okozta csúnya balesetektől.

A kislány igazán sosem volt egyedül, a szomszédság hasonló korú gyermekei, unokái voltak a játszópajtásai. A vízinvények leveleiből és virágaiból teát és levest „főztek”, a kishalhalóban talált kishalakat és rákokat tanulmányozták, a házsor mögött gáton szaladgáltak le és fel naphosszat. A gát túloldalán, egy kicsit hosszabb séta után elért játszótér mászókait, hintáját és élénk színekre festett autógumikerékből készített játékait óráig nyűtték, majd a mozgástól elfáradva majszolták a finom fagyit, amit a Mama a vendéglőben vett nekik. Este, a vízhez vezető kapu elé kiülhettek, elmerengve a holdfényes égbolt dunai tükörképén. A szúnyogok persze hamar ágyba parancsolták a társaságot, még az Anya menyecske ruhájának alsószoknyájából varrt, szalmakalapra borított fátyol apró résein is átbújt némelyik kitartó rovar.

A ház előtti kis előkertben állt egy hatalmas nyárfa, zizegő leveleinek jellegzetes hangját a kislány már messziről megismerte. Vastag, szürkés, göcsörtös törzse védelmezőként állt az ajtó mellett, lombkoronája az ég felé nyúlt. Viharos nyári estéken erősen kitartott, hogy a szél ki ne csavarja impozáns testét a földből, mert akkor a háznak is vége van. Vele szemben, a kiskert másik végén egy kedves, törekeny orgonacserjét ültettek, kellemes illata messze szállt a májusi

szélben, keveredett a nyárfa pamacsos virágjának habkönnyű töredékeivel. Ez a kettősség a kislány szemében nagyszüleit testesítette meg, még úgy is, hogy a Mama folyton tüszentett a nyárfavirágzás idején; az orgonabokor azonban az ő kedvére került oda.

Az illusztráció Bolyki István akvarellje

A Papát reggel és este alig látták: hajnalban és alkonyat után fadeszkás csónakjában ült felszerelkezve a keskenyebbik Duna-ág közepén, ragadozóhalra várva. Kora este már etetőanyagot kevert, meleg ruhát pakolt, szerelékét javított, hogy méltón fogadhassa az éjje vendéget. Ha a Mama megengedte, megvárhatták, míg késő este bejön, és eldicsekszik aznapi fogásával. Ugyanígy reggel már alig várták, hogy megtudják, lesz-e tepsis süllő a karácsonyi vacsoraasztalon. A Mama ugyanis minden nap leadta a rendelést: süllőt kérünk! A stégerről általában pontyra, keszegre horgásztak, a csónakból pedig a nagyragadozók fogása volt a cél. A tanyán lakó többi horgásztárs is hasonlóképpen gondolkodott, így, ha eljött a hat óra, mindannyian

kieveztek a nádhoz, a Disznó-öbölbe, vagy egyéb titkos horgászhelyekre. A parton maradt feleségek pedig izgatottan várták, kinek a párja tér vissza nagyobb zsákmánnyal.

A kifogott halakat megosztották egymással, a barátok kaptak kóstolót a paprikás keszegből és a harcsapörköltből is. A halpucolás a gyerekek számára különösen izgalmas volt, bár a Mama nem örült neki, ha vérfoltos vagy pikkelyes ruhában jelentek meg a program végeztével. Egyedül az ilyenkor megjelenő darazsak-

tól féltek, akik boldogan gyülekeztek a váratlan lakoma lehetőségére.

Vilma hároméves korában kapta az első játék horgászbóját, az eseményről készült fényképet ma is őrzi. A Papa hobbija őt is megfertőzte, szépen lassan ő vált a csalihalak állandó beszerzőjévé. Legjobban azt szerette, ha csónakon kieveztek a Lagúnába, ahogy az Angyalisziget egyik átjáróját nevezték. Ez volt maga az idilli Tündérország. Kristálytisza, átlátszó vízben harsogóan zöld növények, napozó teknősök, hatyúfészkek világa. Ha Vilma lenézett a csónak oldalán, láthatta az apró vörösszárnú keszeget, de nem egyszer sebesen mozgó, nagyobb ragadozóhalak is megvillantak a szeme előtt. Mikor elég kishalat fogtak, vagy visszafordultak, vagy az átjáró

túlsó végéhez evezve kijutottak a „nagy Duna-ágra”, majd az Angyali-szigetet megkerülve értek haza a mártóni tanyára.

Sok évvel később, mikor Vilma már nagylány volt, az egyik szeptemberi délután nagy esemény történt: a stégen ülő horgásznak jókora kapása volt. Már a bevágásnál érezte, hogy ez bizony nem apróhal, így miközben fásztott, hangosan kiáltozva kért segítséget a házakban lévőktől. A kiabálásra, ha kissé nehezen is, de összeszaladt a társaság, sokan a délutáni pihenő álmait dörzsölték ki a szemekből, miközben a stég felé vették az irányt.

A férfiak fentről biztatták a horgászt, volt, aki inkább ingerelte, vagy viccelődött erőlködésén. A horgász nem törődött velük, igyekezett a halra koncentrálni, próbált erősen ellentartani, bár érezte, hogy nem lesz egyszerű. Nem akarta feladni, egyre fáradva, de úgy döntött, megküzd vele. Mikor a damil egészen közel jött a stéghez, Papa lement hozzá, és segítette Vilmának megszakolni a kapitális halat, egy természetes balin személyében. Sem a lány, sem nagypapa nem akarta elhinni, amit látott. A parton álló horgászok tapsoltak és gratuláltak, ott lenn le akarták fényképezni a fogást, de a Papa nem engedte. Nem egy hala ment már így el, tudta, ha megérzi a szabadságot, könnyen kiszabadul és visszajut a vízbe, bármi áron. Úgy ahogy volt, merítőhálóval és bottal együtt felvitték a partra, hogy lemérjék a súlyát és a hosszúságát. A mérlegelés után jött a meglepődés: Vilmának egy 4,7 kg-os balint sikerült fognia, teljesen egyedül. Az örömmámorban úszó lányra csak nagypapa volt büszkébb, aki még emlékezett a kis horgászbokra, amit a sok évvel azelőtti születésnapra vásároltak a Mamával. A balinnak megköszönték, hogy jött, majd óvatosan visszaengedték a csillogó vízbe, hogy folytassa kijelölt útját.

Telek és nyarak váltakoznak, kíméletlenül forog az idő kereke. A nyárfa már olyan mértékben elterebélyesedett, hogy a vihar okozta baleset veszélye egyre nőtt, így néhány éve megszületett a döntés: ki kell vágni. Megmaradt tönkjét simára csiszolták, rá virágcserepeket helyeztek. Az orgonabokor továbbra is virul, minden tavasszal illatos, lila fűrtök borítják az ágakat. Árnyékában gyakran pihen meg egy gerlepár, akik még őrzik a virágillatú, meleg, boldog Duna-parti nyarak emlékét.

Pomázi-Horváth Viktória

RAJZPÁLYÁZAT

A Pilisi Parkerdő Zrt. Ráckevei Erdészete

13. alkalommal ír ki rajzpályázatot a Csepel-sziget közepén fekvő települések általános iskolái részére.

A pályázaton résztvevő települések:

Dömsöd, Makád, Ráckeve, Szigetbecse, Szigetcsép, Szigetszentmárton, Szigetújfalu

Pályázat témája:

ŐSI HALÁSZATI MÓDSZEREK ÉS MAI SPORTHORGÁSZAT A RÁCKEVEI (SOROKSÁRI)- DUNÁN

Korcsoportok: 1-2. osztály, 3-4. osztály, 5-6. osztály, 7-8. osztály

Feltételek: méret: max A/3-as

műfaj: akvarell, tűzzománc, olajfestés, grafika

A zsűri tagjai: a térség művészei

Beadási határidő: 2019. november 13. péntek

Kérjük, a pályaműveket juttassák el a Szigetújfalui Móra Ferenc Általános Iskolába.

Csak a bepaszpartuzott alkotásokat áll módunkban kiállítani.

Eredményhirdetés: 2019. november 22. péntek 16.00 óra OMK

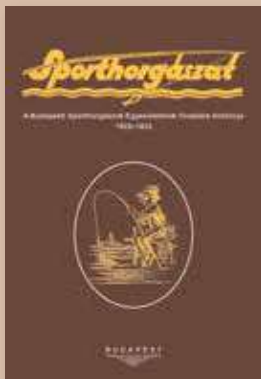
Dömsöd

Támogatóink: Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség, Pilisi Parkerdő Zrt., Pest Megyei Polgárőr Szövetség

Szervező: Ernst Károly (tel: 06-30-944-6804, 06-70-391-2947)

Horgászok, horgászegyesületek figyelem!

Megjelent a **Sporthorgászat** című 1925–1933. között megjelent folyóirat reprint kiadása könyv alakban.

Igazi kuriózum, örökzöld olvasmányokkal a horgászat hőskorából és a hajdani egyesületi életéről.

Mindössze 200 sorszámozott példányban készült, ne maradjon le róla!

Megvásárolható:

a **Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség** székhelyén (2300 Ráckeve, Kossuth Lajos utca 94.) bruttó 4000 Ft-os fogyasztói áron.

Ez a rendezvény a kezdetektől szívügye a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (RDHSZ) vezetésének, mivel nem-

csak a horgászversenyhez biztosítják a helyszínt, hanem a bográcsokba kerülő halat is. Az pedig köztudott, hogy a ráckevei pikkelyes ponty kiváló ízű, minőségű hal, így a zsűrinek – amelynek örökös vezetője Dr. Simon Tamás rendőr dandártábornok, a Szabadttúzi Lovagrend nagymestere, míg a tagok az RDHSZ vezetői, Dr. Molnár Pál elnök és Udvari Zsolt ügyvezető igazgató – nehéz dolga volt kiválasztani a jó ételek közül a legjobbat. Az Őszi Ászok Fesztivál azokat a helyi kultúrértékeket köti egy csokorba, melyeket szeretnénk, ha környezetünk megőrizne az új évezred számára is. A fesztivál elsősorban a környék gasztronómiáját mutatja be. Megtalálható itt halászléfőzés, borvásár, vadétel-bemutató, horgászverseny, színpadi bemutatók, kézművesség, kirakodóvásár, kisállat bemutató. A fesztiválon halászlé és egyéb halételek főzőversenye is megrendezésre kerül a Duna-parti sétányon.

Az idei megnyitót Szabó Gertrúd, a ráckevei Ács Károly Művelődési Központ igazgatója tartotta, aki – miután megköszönte a szervezőknek a munkát – ismertette a napi programot. Már kora reggel, hét órakor megkezdődött a Duna Relax Wellness Kupa Horgászverseny, amelynek eredményét délben hirdették ki. A halászlé és egyéb halételek főzőversenye, valamint a házi készítésű sütemények versenye 9 órakor indult, és délután 3 órára született meg a zsűri eredménye. A Makádi és a Ráckevei Vadásztársaság trófea és étel bemutatójával párhuzamosan zajlott a Keve Serege íjászbemutató. A nagyszínpadon folyamatosan pörögtek a programok, amelyet a Répa-retek-mogyoró Társulat interaktív gyermekműsora nyitott meg.

A délelőtti programban szerepelt „A három kívánság” az egri Babszem Jankó Gyermekszínház előadása, valamint a Pannon Vitézlő Oskola bemutatója. A színpadon kívül zajlott Állati jó bemutató – Madarász Show, és a Zabászkok versenye. Színpadi bemutatókkal kötötték le a figyelmet a Tököli Art Fitness SE, a Csiribiri Mazsorett Csoport, a Phesziraz Rúdtánc, a Nippon Zengo és Gymstick Szabó Timivel, és a Tököli Szárny-nyitogató AMI (Mihó Diána) tanítványai. Fellépett a Kéve, Bokréta, Rózse Néptánc együttes, és a Bara Zenekar, a Road

Őszi Ászok Fesztivál – 2019. szeptember 15.

A zsűri két tagja Udvari Zsolt és Dr. Molnár Pál

Runner Blues Band, és Méri Jenő és zenekara zárta a programot. Egész nap borokóstolás, borvásár, népművészeti kirakodóvásár, ugrálóvár, kisállat bemutató, kézműves foglalkozások szórakoztatták a közönséget. Dr. Molnár Pál, az RDHSZ elnöke is köszöntötte a fesztivál résztvevőit, és azt hangsúlyozta, hogy a szövetségnek ez a rendezvény szívügye, és évek óta támogatják a rendezvényt azzal, hogy a ráckevei pikkelyes pontyot biztosítják a főzőversenyen résztvevők számára. A rendezvény Ráckeve életében is jelentős esemény, hiszen családok, csapatok, közösségek gyűlnek össze egy közös megmérettetésre. Udvari Zsolt, az RDHSZ ügyvezető igazgatója annyiban egészítette ki az előtte felszólalókat, hogy a városon és az RDHSZ-en kívül az Agrárminisztérium is támogatta a fesztivál megszervezését.

Dr. Molnár Pált ezúttal is megkérdeztük arról, hogy milyen helyzetben van a szövetség. A szövetség pénzügyi helyzete stabil, és a haltermelés is eredményes, mert a halgazdálkodási terv szerint kötelező telepítéseken túl (ami 185 000 kg, ám minden évben meghaladják a 200 000 kg-ot) piaci eladásra is maradt kétnyaras ráckevei pikkelyes ponty, kezdte mondandóját az elnök. A termelési rendszerüket azonban

a ragadozó halak szaporítására is átváltították, így a harcsa, csuka és fogassüllő szaporítás mértéke megnőtt. Régi vágyuk, hogy

széles kárászt, compót is előállítsanak, remélik, hogy jövőre ezeket az őshonos halfajokat is sikerrel szaporítják, és növelik a termelési szintet. Ugyanakkor a Duna-ág állapotáról el kell mondani, hogy az idei évben jelentősen megnőtt az elhullott halak mennyisége. A korábbi években ez a mennyiség nem haladta meg a 7 tonnát, míg idén 16 tonna haltetem elszállítását kellett megoldaniuk. Ez pedig sok pénzbe is kerül, hiszen az ATEV-hez történő beszállítás költségét, a tetemek összegyűjtését a szövetség fizeti. A halpusztulás egyértelműen a vízminőség romlásának, a POX vírus megjelenésének tudható be. A ráckevei pikkelyes ponty kiváló egészségi állapotú, nagy ellenálló képességű sporthal, amit az is igazol, hogy Lengyelországba – amikor ott a KOI herpeszvírus tógazdaságokat tett tönkre – kivitt ráckevei pikkelyes pontyok egyedül éltek túl a fertőzést.

A haltelepítési eredmények az idei évben is igen jók, mivel a halgazdálkodási tervüket időarányosan már teljesítették, sőt idén nagytetű pontyokat és ragadozókat is telepítettek, ami újítás a korábbi évek telepítési szerkezetéhez képest. A szövetség évek óta nagy erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy saját termelésű hallal hajtsák végre a telepítéseket. Ez a tevékenységük olyannyira sikeres, hogy a ragadozó halak termelésére is áttértek, mivel a horgászok kedvet kaptak a ragadozóhalak fogására is. A pontyon kívül fogassüllőt, harcsát, csukát is telepítenek, míg balint azért nem, mert abból rengeteg van a vízben. De nem csak balinból van elegendő, hanem sok más őshonos halfajból is, amit a fogási naplók összegzésekor nyugtázhatnak. Jó hír, hogy a Közép-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság biztosítja a Duna-ág megfelelően magas vízszintjét, így a szennyezettség mértéke is csökken. Ugyancsak jó hír, hogy az idén a szövetség saját üzemeltetésébe került a Rózsa-szigeti Horgásztanya, és a létesítmény kiválóan üzemel a horgászok igényeinek megfelelően. Az RDHSZ vál-

tozatlanul a Magyar Országos Horgász Szövetség zászlóshajója, mondta végezetül Dr. Molnár Pál.

Szöveg és fotó: Hajtun György

rdhsz.hu/rendezvenyek

Kapros káposzta halkolbásszal és füstölt hallal

A káposzta nem csak finom, hanem egészséges étel is, ha a megszokott disznóhúst egészséges halhússal cseréljük, sokat tettünk az egészségünkért. A darálás során a halhúsban lévő összes szálka ehetővé válik, és a kolbászt a gyerekek is nyugodtan fogyaszthatják.

Hozzávalók (8–10 főre)

- 1–1,5 kg ponty
- 1–1,5 kg amur vagy más fehérhúsú hal
- 30 dkg apróra vágott bacon szalonna
- 1 kg vörshagyma
- 1 nagy fej fokhagyma
- 2 kg vecsési savanyú káposzta
- Fél fej savanyított káposztalevél
- 1 nagy tejföl
- 1 csomag zsemlemorzsza
- 2 csomag előfőzött rizs
- Kevés liszt
- Só
- Őrölt pirospaprika
- Babérlevél
- Fekete és fehér bors
- Őrölt fűszerkömény
- Egy csokor friss kapor
- Díszítéshez kevés füstölt halhús
- Juhbél a kolbászhoz

A haltöltelék

A halakat megpucoljuk és kifilézzük. A ponty filén a bőrét rajta hagyjuk, mert így jobban összeáll kolbász töltelék hőkezelés után. A húst és a kb. fél kiló vörshagymát legalább kétszer ledaráljuk. Ez után 3 adagra vesszük a masszát, egy nagyobb adag lesz a pirospaprikás, 2 kisebb adag lesz a natúr (pl. fehér borsos) és a kapros ízesítésű (vagy kedvünk szerint ízesítjük, fehérborssal, fokhagymával, vörshagymával, őrölt pirospaprikával). Kicsit hagyjuk állni, ha esetleg az állagán javítani kell, akkor adjunk hozzá kevés zsemlemorzsát. A három fajta töltelékot juhbélbe töltjük és 10–15 centiméteres adagokra vágjuk. A félretett pirospaprikás adag felét összekeverjük az előfőzött rizzsel, és a savanyított káposztalevelekbe töltjük.

A kapros káposzta

Apróra vágott szalonnából pörccöt készítünk, majd kivesszük a zsírából. Fél kilogramm csíkokra vágott hagymát kicsit lepirítjuk a zsíron és ezt is kivesszük a bográcsból. Ezt követően rétegenként beletesszük a hozzávalókat a bográcsba. Legalulra egész káposzta levél kerül, majd rá a rétegek. Egy adag kimosott káposzta,

kevés pirított hagyma, szalonna pörcc, haltöltelék levél, fűszerek (apróra vágott kapor, babérlevél, kömény, pirospaprika, só és liszt). Majd megint káposzta, és előről az egész, amíg el nem fogynak a hozzávalók. A kolbászokat tetejére tesszük, itt fognak majd megpárolódni. Fedő alatt főzzük 1,5–2 órán át. A tejfölt kevés lisztel kikeverjük, majd behabarjuk az ételt. A megmaradt kolbászokat egy kevés vajon ropogósra pirítva, másnap is kiváló ételt tehetünk az asztalra.

A MA-HAL 45. főzőversenyén arany minősítést kapott ételt a Ráckevei Duna-ági Horgász Szövetség Versenysport Bizottsága készítette el.

Kocsis László

Gyakran ismételt kérdések

A Duna-ági területi jegy érvényessége 2020. január 31-ig tart. A 2019. évi jeggyel januárban horgászva melyik évi horgászrend érvényes?

A horgászrend naptári évre vonatkozik, tehát 2020. január 1-től a 2020. évi horgászrend érvényes annak ellenére, hogy a tavalyi területi jegy tulajdonosának a 2019. évi horgászrend van a birtokában. 2020. januárjában tehát a 2019-es területi jeggyel sem engedélyezett a horgászat a Lajos-hókonyban és a Taksonyi-holtág egy részében. Szövetségünk az összes lehetséges kommunikációs csatornán mindent megtesz annak érdekében, hogy az új horgászrend mindenkihez időben eljusson.

Egyre több a rablóhalas horgász a Duna-ágon. Mit tesz a szövetség a ragadozó halak állományának erősödéséért?

A Ráckevei Duna-ágon még mindig a ponty a legkedveltebb horgászhal, azonban évről évre egyre többen állnak át a rablóhalak horgászatára, legyen az pergetés, úszós vagy fenekező módszer. A szövetség látja ezt a trendet, ezért a jövőben növelni kívánja a ragadozók arányát a teljes telepítései mennyiségben.

Folytatjuk a sokéves múltra visszatekintő ragadozó-keltetési programunkat, melynek keretében évente több millió darab süllő- és csukaivadék, illetve előnevelt ragadozó kerül a Duna-ágba. Idén először fogható méretű (2–4 kg-os) csukát is telepítettünk több alkalommal. A bérnevelő partnereinktől lehalászott ráckevei pikkelyes ponty egy részét értékesítjük, a bevételt pedig süllőtelepítésre

fordítjuk. A tervek szerint több tonna egy-nyaras süllőt helyezünk ki az RSD-be.

Az őszi általános tilalom az év egyik legjobb rablóhalas időszaka, ezért 2020-ban eltöröljük az őszi általános horgászati tilalmat. A jövő évtől bevezetendő március-áprilisi pergetési tilalommal pedig a ragadozók eredményes ívását kívánjuk elősegíteni.

Milyen intézkedések várhatóak a kormoránok visszaszorítása érdekében?

A kormorán riasztása és gyérítése a makádi tógazdaságban már megkezdődött, és Szövetségünk megkérte a hatósági engedélyt arra, hogy más környékeken is gyérítse a kárókat. A Duna-ág nagy része lakott terület, ahol a löfgyveres irtás tilos, azonban a vízről – engedély birtokában – kivitelezhető ez a tevékenység, természetesen a szigorú előírások (pl. lőirány) betartásával. A lőszer finanszírozására az RDHSZ pályázatot adott be a Magyar Országos Horgász Szövetséghez, melyet meg is nyert, így a gyérítéshez szükséges környezetkímélő ólommentes acélsörétek rendelkezésre állnak.

Az őszi telepítések kapcsán olyan híresztelések láttak napvilágot, hogy bizonyos környékekre az átlagnál kisebb pontyokat szállított ki a szövetség. Mi az oka ennek?

2019 októberében 100.000 kg-ot meghaladó mennyiségű pontyot telepítettünk a főágba. A makádi tógazdaságból

lehalászott kettő- és háromnyaras pontyokat a Duna-ág 14 különböző telepítési helyére szállítottuk ki több ütemben, az éves jegyek számának megfelelően elosztva. Könnyen előfordulhat, hogy egy-egy fuvarban nagyobb a kétnyaras (~20 cm-es) halak aránya, másik szállítmányban pedig több a háromnyaras, horogérett példány. Szándékosságról nincs szó, a változó méret pusztán a véletlen műve.

Itt jegyezzük meg, hogy a hal ritkán marad a telepítés helyszínén. A jelölt halak visszafogási adatai alapján egy ponty a telepítés helyétől átlagosan 12 kilométeres távolságban akad horogra, miközben valószínűleg ennél jóval nagyobb távot tesz meg élelmet keresve. A Duna-ágban a ponty rendkívül jól növekszik, így

a következő nyárra az ősszel telepített kétnyaras ponty is jó eséllyel eléri a horogérett méretet.

rdhsz.hu/avik

Béres Attila

Helyreigazítás

Az Új Duna-ági Híradó 2019. évi 3. számában (ŐSZ), a rekordlista rovatba sajnós téves adatokkal került be egy rekordfogás. Mind a két érintett horgász szíves elnézését kérjük, és most a helyes adatokkal tesszük közzé a rekordot.

Ónodi Norbert 25,2 kg-os pontyot fogott 2019. május 18-án bojlival csalizva.

Udvari Zsolt

Inváziós fajok a Ráckevei Duna-ágban: a moszatpáfrány

Nyáron, kora reggel a stégen ülünk és várjuk a pontyok élményt nyújtó kapását. A nap első sugarai éppen csak megcsillannak a Duna tükreben és vízinövények levelein. Nem is gondolnánk, milyen érdekes élővilág vesz körül bennünket. Lenézve a stégről egy apró érdekes felszínen úszó vízinövényre lehetünk figyelmesek, a nagylevelű moszatpáfrányra.

Mérete nem nagy, mindössze 1–3 cm átmérőjű. Megvizsgálva a kis növényt mikroszkóp segítségével hajtása villásan elágazik, rajta két sorban sűrűn elhelyezkedő, kétkaréjú levelek találhatók. A levelek kékeszöld színűek, de össz-

amik egy sejtből állnak. A papillaszörök közé szoruló levegővel tartja fenn magát a vízen a növény. Az alsó karéj a víz alá merül, szintelen és egy zöld színű középső ér kivételével szintén egyrétegű. A hajtás fonákjáról fonalszerű valódi gyökök erednek. A hajtások első levelének alsó karéján figyelhetők meg a spóratartók. A mikrospórákat körülvevő szörök (glochidiumok) osztatlanok.

A Magyarországon szintén előforduló mexikói moszatpáfrány (*Azolla mexicana*) inkább világoszöld, leveleinek felső karéja hegyes és szegélyhártyája keskeny, a papillák kétsejtűek, a glochidiumok osztottak.

vörösre válnak. A pikkelyszerű levelek 1–2 mm-esek, nyelük nincs. A levél felüleső karéja úszik, egy sejtrétegű és benne alulról nyitott üreg látható. A nyitott üregben *Anabaena azollae* nevű cianobaktériumok élnek. A cianobaktériumok* megkötik a levegő nitrogénjét, ami fedezi vízinövényünk nitrogénszükségletét. A levelek felső karéja tompa szegélyen széles hártya látható. A felszínén apró úgynevezett papillaszörök találhatók,

A nagylevelű moszatpáfrány elterjedése

Eredetileg Észak- és Dél-Amerika meleg mérsékelt és szubtrópusi területein volt honos. Európában először Franciaországban figyelték meg 1880-as évben. Ma már egész Európában elterjedt.

Magyarországon moszatpáfrányokat először 1885-ben budapesti Fűvészkert tavában azonosították. Mára a nagyobb folyók (Duna, Zala, Körösök) lassú vizeiben, holtágaiban, valamint tavakban, botanikus kertekben is megtalálhatók.

A nagylevelű moszatpáfrány (*Azolla filiculoides*) életciklusa:

- **a túlélő alak** kicsi, vöröslő, lassan növekszik, ez a tulajdonképpeni téli alak;
- **a kolonizáló alak** a nyílt vízre jellemző, tavasszal és nyáron fordul elő, kb. 10 mm hosszú, zöld, kompakt, robosztus, a vízen egy réteget hoz létre, spórázhat, ez az alak növekszik a leggyorsabban, öt nap alatt képes megduplázódni;
- **a szőnyegalak** zöld, hosszúka, kb. 3 cm hosszú, a vízen többretegű szőnyeget hoz létre a nyár közepétől, növekedése lassúbb, mint a kolonizáló alaké, de erőteljesen spórázik, spóráérés után lelassul a növekedés, öregedés jelei mutatkoznak a növényen.

A környezet változásának hatására a fent leírt formák néhány hét alatt képesek egymásba átmenni. A nagylevelű moszatpáfrány gyors vegetatív szaporodásra képes a hajtások megnyúlása és feldarabolódása által. A spórák szárazságtűrők. A vörös (antociánok okozta) színeződést az alacsony hőmérséklet és a közvetlen napfény váltja ki. A növények télen a mínusz 10–15 °C-os fagyot is elviselik. A moszatpáfrány két faja közül *Azolla filiculoides* eutrófob vizekben fordul elő.

A moszatpáfrányok veszélye élővizeinkre

A moszatpáfrány idegenhonos faj. Nagy tömegű moszatpáfrány (5–30 cm vastag úszó szőnyeg) számottevően megemelheti a vízszintet, vízfolyásokban elzáródást és áradást okozhat. A sűrű

*Cianobaktériumok: A ~ prokarióta voltak miatt közelebbi rokonságban állnak a baktériumokkal, mint a moszatokkal. A korábban elterjedt kékmoszat elnevezés helyett ezért használjuk ezt az újabb nevüket. Mind a régebbi, mind az újabb nevük utal jellegzetes kékeszöld színanyagaikra. Ezek segítségével kötik meg a napfény energiáját és állítanak elő szerves anyagokat, vagyis fotoszintetizálnak.

Moszatpáfrány túlszaporodása vörösre festi a felszíni vizet

felszaporodott állománya csökkenti a víz-sebességet, akadályozza a víz mezőgazdasági (öntözés, haltenyésztés, szállítás) és rekreációs (úszás, hajózás, vízisízés, horgászat) célú használatát.

Az egyszerre elpusztuló tömege oxigénhiányt okozhat. További nemkívánatos hatás a folyók és tározók feliszapolódása és a romló ivóvízminőség (kellemetlen szag, színes víz, zavarosság).

Nagy-Britanniában moszatpáfránnyal borított vizekben halpusztulást figyeltek meg, az alámerült hínár és a vízi gerinctelenek fajok sokfélesége is csökkent.

Gazdasági jelentősége

Mivel cianobaktériuma megköti a nitrogént, Délkelet-Ázsiában a rizsföldek zöldtrágyázására használják.

Szakirodalom

Dr. Botta-Dukát Zoltán és Dr. Mihály Botond (szerk.) (2006): Biológiai inváziók Magyarországon. Özönnövények II., Budapest, 410 pp.

Kőszeghy Csaba
RDHSZ
Környezetvédelmi
Bizottság

„A MOHOSZ minősített beszállítója” cím birtokosa lett az RDHSZ

A Magyar Országos Horgász Szövetség Országos Horgászszervezeti Központja (MOHOSZ OHSZK) a 2019. július 25-én közzétett felhívással nyilvános pályázatot hirdetett meg „A MOHOSZ minősített beszállítója” cím elnyerésére, melyre folyamatosan pályázhattak azok a haltermelők és halkereskedők, akik legalább egy horgászszervezet ajánlásával rendelkeznek és nyilatkozatuk alapján a jövőben folyamatosan teljesítik a MOHOSZ OHSZK minőségre, halegészségügyre és a termelési, szállítási, számlázási átláthatóságra vonatkozó előírásait, valamint vállalják az évi 25 000 Ft regisztrációs díj megfizetését. Pályázatot olyan MOHOSZ tagszervezet is benyújthat, aki haltermelési létesítményt üzemeltet s halat termel, így a Ráckevei Dunaági Horgász Szövetség (RDHSZ) részéről is benyújtottuk a pályázatunkat. A MOHOSZ Elnöksége a MOHOSZ OHSZK javaslatára há-

rom körben összesen eddig 28 személy és szervezet részére hagyta jóvá a címadományozást, köztük – 2019. október 15. napi hatállyal – az RDHSZ részére. Szövetségünk visszavonásig jogosult a cím nyilvános használatára a MOHOSZ által megadott arculati elemek megfelelő módon történő felhasználásával. A címet javaslatunkra megpályázta és megszerezte a Molnár és Társai Haltermelő és Értékesítő Kft. is, aki a „ráckevei pikkelyes” pontyfajta kapcsán a fő termelő és beszállító partnerünk. A cím elnyerése számos előnnyel jár, a legfontosabb kiemelni, hogy az állami vizek halállományának minőségi és halegészségügyi védelme érdekében 2020. tavaszától a MOHOSZ haszonbérletében

– és így például a Szövetségünk alhaszonbérletében – lévő vizek általános telepítésére szállítóként kizárólagosan a MOHOSZ speciális jogállású tagokat és a MOHOSZ minősített beszállítókat jelölték ki.

Udvari Zsolt

Tilalom utáni műszak

Az őszi nagy telepítések és tilalom utáni néhány nap az évnek az időszaka a Duna-ágon, ami a legtöbb munkát adja halóreinknek. Ilyenkor minden „hadra fogható” horgász a parton van, hogy a tél – és persze Karácsony – előtt utoljára megpróbálja feltölteni a konyhai haltartalékokat a frissen telepített állományból. Az első két napon magam is a halőrökkel tartottam, hogy egy kicsit más szemszögből is beszámolhassak a tilalom utáni állapotokról.

6 óra 7 perc: az első ponty

Az általános tilalom feloldásának napján, november elsején autós szolgálatra indultunk a Duna-ág alsó szakaszán. A csikorgóan hideg, ködös reggel nem zavarta a dömsödi horgászokat, tömegek gyülekeztek a parton várva a „startpisztoly eldördülését”, vagyis a 6 órát. Nem kellett sokáig várni az első halra, 6 óra után néhány perccel már fotózhattam is egy 2 kg körüli gyönyörű, egészséges háromnyaras pontyot a friss telepítésből. Jártak-keltek a parton a merítőkkel, szépen teltek a szákok. Volt olyan horgász, aki fél 9-re már a harmadik méretes pontyát is bejegyezte a fogási naplóba. A fokozott halőri és rendőri jelenlét

Nagyüzem Dömsödön

ezen a napon meghozta gyümölcsét, méreten alul halfogással vagy más kirívó szabálytalansággal nem találkoztunk. Tesztelési céllal üzembe állítottunk egy drónt is, amivel sikerült is némi meglepetést okozni a parti horgászok körében.

Figyel a drón

Második napunkat a vízen töltöttük: az RDHSZ új halőri hajójával jártuk a Majosháza és Makád közötti szakaszt a parti és a csónakos horgászokat ellenőrizve. A gyors és biztonságos alumínium csónakban négyen is kényelmesen elfértünk, a még szinte bejáratos 40 lóerős négyütemű Yamaha motor félgázon is úgy siklatta a testet, mintha zsinóron húznák, miközben normál hangerővel lehetett beszélgetni a hajóban. A csónak egyáltalán nem billeg, a szélére állva is megoldható a ki- és beszállás. Kormányállítás nem véletlenül nincs benne: a karos irányítással sokkal könnyebben lehet a stégek között manőverezni és kikötni.

A vízbe esés esetén is működő életmentő ruhában a cudar hideg menetszél meg se kottyant a halőröknek, így jó hangulatban indultunk az alsó szakasz felé. A telefon folyamatosan csörgött, állandó kapcsolatban álltunk a halőr kollégákkal, valamint a szolgálatban lévő „szárazföldi” és vízirendőrökkel.

Indul a műszak

Egy telefonhívást egyelőre még hiába vártunk: társadalmi halőrünk egy bejelentés nyomán már második napja állt lesben egy stégen kamerával a túlsó part eseményeit rögzítve. A rendszeresen halat lopó horgász lefűleléséhez bizonyítékra lett volna szükség, aminek a megszerzését előző nap először a sűrű köd, majd a halak csökkenő kapókedve nehezítette meg.

A kormoránokat is üztük

Ráckeve felé csónakázva nem kellett sokáig menni az első szabálytalanságot: az egyik stégen két bedobott fenekező botra lettünk figyelmesek, horgász azonban nem volt a környéken. Partra szállva egy tárva-nyitva álló kertkaput, és a tulajdonos hollétéről mit sem tudó szomszédokat találtunk. Egyéb eszköz híján maradt a hangos szólongatás, melyet mintegy negyedóra után már majdnem feladtunk. Az ilyenkor megszokott eljárásrend szerint épp kezdtük volna begyűjteni a botokat, amikor előkerült a házból egy láthatóan ittas idős hölgy, akinek a kora délelőtti időpont ellenére elfogyasztott alkoholmennyiség hatására az egyenes járás is nehezebbre esett. Ezúttal szerencséje volt, megtarthatta botjait, azonban arra a napra befejezte a horgászatot.

Tovább ellenőriztük a környéken lógató sporikat. Túl voltunk az első be nem írt pontyon, amikor megérkezett a várta telefonhívás: a megfigyelt személy a kamera szeme láttára

Őrizetlenül hagyva

Ekkor már nem volt mit tagadni

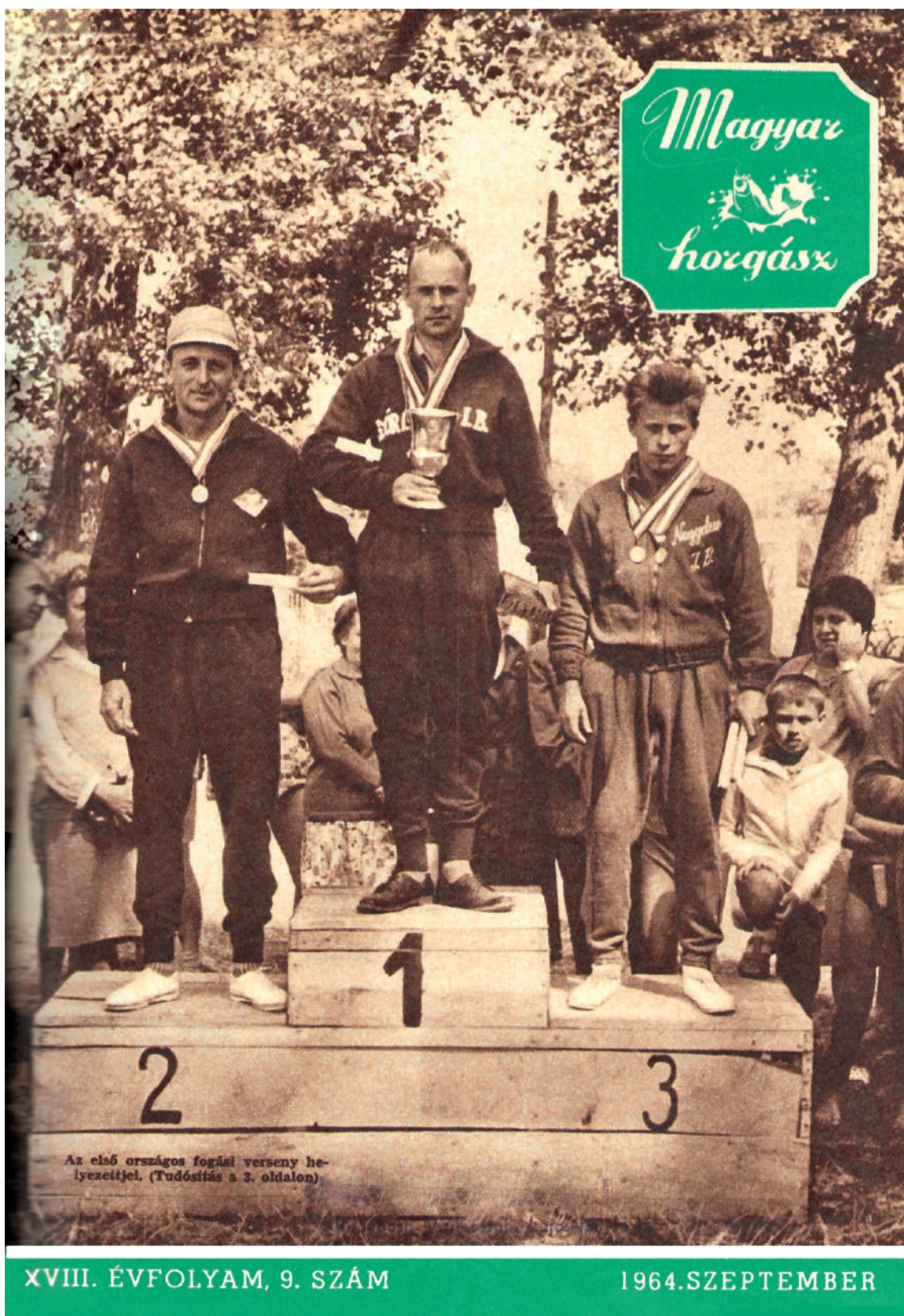
Készül a feljelentés

vitt fel két halat a ház felé. Néhány perc alatt a helyszínre értünk, ahol a stégre akasztott száokban lógva három méretes pontyot találtunk, melyek szabályosan be voltak jegyezve a fogási naplóba. A „hol a többi?” kérdésre a horgász rendre széttárta a kezét, pedig akkor már a videófelvételt is említettük neki. A kérdezz-felelek addig folytatódott, amíg a ház alagsorában egy hordóban meg nem találtuk a két pontyot. Elkezdtük a feljelentéssel járó papírmunkát, közben a túlsó partról megérkezett a társadalmi halőr kolléga is a kamerával. A lefűlelt horgász ebben a „sakk-matt” helyzetben már együttműködő volt, arra viszont nem tudott válaszolni, hogy miért nem volt elég a három szabályosan fogott hal. Az adminisztrációt befejeztük, a két hal mérés és fotózás után épségben visszatért a vízbe, mi pedig visszaszálltunk a csónakba.

Szombaton is sokan voltak a parton, szép pontyokat találtunk a szákokban. A csónakos pergetők viszont betliztek, ez nem az ő napjuk volt. Ezen a napon már jóval több szabálytalanságot sikerült lefűlelni, azonban mindenképp meg kell említeni, hogy a horgászok nagy többségénél minden rendben volt. Többször szívesen fogadtak minket, együttműködőek voltak, és láthatóan örültek az intenzív halőri jelenlétnek.

Béres Attila

A Magyar Horgász 1964. szeptemberi számának borítócímoldala az első országos halfogási verseny egyéni dobogós helyezettjeivel, balra Eck Lajos egyéni 2. helyezett a Soroksári Dunaági IB versenyzője (Fotó: Udvari Zsolt)

I. Országos horgászverseny

I. Országos horgászverseny – Ráckeve, 1964. augusztus 29–30.

A plakát az Árpád Múzeum Ráckeve tulajdona

(Fotó: Udvari Zsolt)